

Evangeliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ I. Kor. 3, 8.

VI. évfolyam

Budapest, 1913. május havában.

5. szám.

A Tisza-Száva misszióterület.

1912-ben.

Az előrehaladásnak éve.

Ismét elmúlt egy év. Egy lépéssel megint közelebb jutottunk a véghez, az örökkévalósághoz. Vajjon mit hozott számunkra az elmúlt esztendő. Fejlődést vagy visszaesést? Tekintsünk magunkra és azután feleljünk ezen kérdésre. Csakhamar véget ér a kegyelmi idő és Isten munkája befejeződik a földön. Akkor ismét eljövend az Ur és magával hozza jutalmát. Jelen. 22, 12.

Összesen 51 lélek nyerte el általunk az igazságot. Ám tagjaink száma csak 20-al növekedett, mert területünkről nagyon sokan kivándoroltak és többeket ki is kellett zárunk. Ám Isten előtt nincs akadály, hogy megsegítsen ezen kevéssel is, ha hűségesen fogják őt szolgálni.

A tized meghaladta az 5797.42 K-át. Holott 1911-ben csak 3436.62 K-át tett ki. S mivel tagjaink száma csak 20-al növekedett, látni való, hogy testvéreink ez évben sokkal hűségesebbek voltak a tizednek befizetésében, mint az elmúlt esztendőben. 1911. évben átlag 25 K. tized esett egy lélekre, 1912.-ben pedig 40 K.

Különböző gyülekezetekben az egyes tagokra a következő átlagos összeg esett:

Kanizsa	Kor.	67.59
Szabadka	„	64.53
Ujvidék	„	53.83
Nagy Kikinda	„	49.25
Temesvár	„	47.92
Belgrád	„	41.59
Zimony	„	43.28
Turja	„	40.70
Mokrin	„	35.25
Kuman	„	31.61
Karlov	„	22.32
Révaujfalu	„	19.32

Területünkön az átlagos összeg 40 K.-át tett ki, minek értelmében 8 községünk meghaladta az átlagot. Igyekszünk kedves testvérek ezután még hűség sebbeknek bizonyulni! Az utolsó két évnegyed eléggé bizonyította, hogy ha akarunk, sokkal többre is képesek vagyunk. Ezen két utóbbi évnegyedet véve alapul, évi átlagunk a 48 K-át érte volna el.

Kedves testvérek, ha óriási nagy munkaterületünket szemléljük, úgy önkéntelenül is beláthatjuk, hogy még nagyon sok munkást kellene kiküldetnünk. Vannak ugyan fiatalembereink, kiket az iskolára szeretnénk küldeni, azonban az anyagiak hiányzanak. Holott feltétlenül szükségünk van munkásokra, hogy Szerbiába is küldjünk néhányat. Kik lennének készek ezen ifju szerb testvérek költségeit fedezni?

A misszióadakozások

ez évben 1213.28 koronára rugták, holott 1911-ben csak 702.43 K-át tettek ki. Tehát 500 koronás emelkedést mutathatunk fel. Ám a központi konferencia határozata értelmében személyenként átlag 23 koronát kellene néki kiténni, ami 145 tagnál 3335. koronát tesz ki. Láthatjuk tehát, hogy ez évben ennek még felét sem értük el.

Misszióegyesületeink

az elmúlt esztendőben óriási haladást mutattak. Az elárusított iratokért bevett összeg 1912-ben 2188.34 K volt. Tehát sokkal több, mint az Uniónak bármely egyéb területén. 13338 drb. folyóiratot terjesztettünk el. Ez roppant áldására volt ugy a világnak, valamint önmagunknak is. Mindenütt, ahol az Ur felébresztette testvéreinket, hogy munkába álljanak, az Ur lelkeket is támasztott, akik az igazság után érdeklődnek. Kedves testvérek, én azt hiszem, hogy ez évben még sokkal többet akarunk tenni, mint eddig, mert csakhamar el fog jönni azon idő, midőn többé nem dolgozhatunk. Az ajtó előtt van azon nap, — az Urnak napja, midőn le kell mindarról számolnunk, amit életünkben cselekedtünk. Használjátok ki jól az időt, mert csakhamar itt lesz az éjszaka.

A könyvárusítás

az 1912. évben nagyon szépen kezdődött meg. 3000 K értékű könyveket és iratokat adtak el. Olyannyira, hogy december hóban a mi könyvárusaink foglalták el a legelső helyet a Duna-Unio összes területei között.

√ Fel hát testvérek a lelkes munkára! Senkinek nem szabad visszariadni, senki se veszítse el bátorságát! A munkát, melyet most elhanyagolunk, többé soha

nem végezhetjük! Fel tehát a munkára! Legyen ezen év a győzelmeknek éve! Had arassunk olyan sikereket, aminőket még sohasem!

Jelenlegi kilátásaink így nagyon kedvezők az egész misszióterületen. Különböző helyeken számos lélek kíván gyülekezeteinkbe belépni. Imádkozzatok kedves testvérek, hogy az Ur munkája minden akadály nélkül haladhasson tovább!

Schiffinger R.

Könyvárusítási tapasztalatok.

A példabeszédek könyvének 3, 5.-6. ban a következőket olvashatjuk: „Bizalmad legyen az Urban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden utaidban megismerjed őt, akkor ő igazgatja a te utaidat.“

Az emberek állandóan hajlandók saját értelmük szerint eljárni s elsősorban a könyvárusok hallgatnak a legtöbbször a csábításnak szavára: ma ne menj dolgozni, hisz ma az emberek nagyon el vannak foglalva, ma nincs idejük téged fogadni. Én magam is azt gondoltam, hogy a husvéti ünnepet megelőző héten meddő lesz minden fáradozásom, mert ilyenkor az emberek nagyon el vannak foglalva, a többek között már magával a takarítással is; ám habár tényleg majdnem mindenütt, ahova csak mentem, takarítottak és megszellek, mégis naponként legalább 15-17 korona értékű könyveket adtam el, az elmúlt hetek napi átlagos 10—12 koronájával szemben.

Legutóbbi utazásom közben egy nagyobb helységbe érkeztem, ahol mindössze csak mintegy két órát időzhettem. Én is ugy vélekedtem, hogy ily rövid idő alatt alig lehet valamit eladnom és íme az első 6-7 házban több, mint 12 ko-

rona értékű iratokat helyezhettem el.

Számtalanszor gondolja a könyvárus, hogy ha egy alacsony, vagy piszkos külsejű házat lát, hogy azt egész bátran elkeülheti.

Nem rég írta meg nekem Malentin testvér a könyvárusítás terén szerzett tapasztalatait. A többek között elbeszélte, hogy amint egy esős napon egy rendetlen falunak piszkos, sáros utcáit járta, a falutól elég messzire egy különálló kis, piszkos házat pillantott meg. Mivel pedig a szőlőhegyet lelkiismeretesen át akarta dolgozni, oda is bement. A ház lakója elküldte őt egy, a hegyben fekvő házhoz, ahol, egy özvegy asszonyt talált. Midőn a könyveket megmutatta néki, könnyek között beszélt el az illető, hogy egy fél évvel ezelőtt ugyanezen könyvekből olvasott ő és férje Amerikában. Mint az Ur küldötét tehát a legnagyobb örömmel fogadta és a samaritánus asszonyhoz hasonlóan azonnal elszaladt az összes szomszédoknak hírül adni, hogy mily könyveket lehet a hozzája érkezett embernél kapni. Természetesen elég szép bevásárlásokat eszközöltek.

Egy más alkalommal olyan emberekhez ment be, akik rövidesen elutasították. Mikor azonban megmutatta nekik könyveit, azt mondta néki a gazda, hogy ezek oly könyvek, melyeket ő már évek óta szeretne megszerezni és azonnal megvett tőle 10 korona 63 fillér értékű iratokat. Ezenkívül még egy-két napig vendégül is látta hazában.

Mindezen tapasztalatok tehát eléggé bizonyítják, hogy ha nem hagyjuk magunkat saját képzelődéseinktől félrevezetni, egy sokkal nagyobb sikerre tehetünk szert. Gyakran oly rémképeket rajzolunk képzeletünk által elénk, melyek egyáltalán nem léteznek. Aggodalommal töltjük meg szívünket, még mielőtt meg-

kísérlettük volna az akadályokat legyőzni. Az Ur mindig segítségünkre van nekünk, a becsületes szívűek már várakoznak könyveinkre és csupán saját gyöngeségeink képezik azon akadályokat, melyekkel meg kell küzdenünk.

Vannak például könyvárusok, akik azt mondják, hogy nyáron lehetetlen az iratokat elhelyezni: ezt mondták testvéreinkre azelőtt Németországban is, azonban ez nem igaz, mert az igazságot minden időben lehet terjeszteni és a becsületes szívűek mindig el is fogadják azt.

Adja az Ur, hogy ne hallgassunk a gonosz szavára, hanem mind szorgalmasabban és odaadóbban végezzük az ő munkáját.

Braun Emil.

Ifjuság.

Néhány szó a budapesti ifjusági egyesületről.

Nagy örömmel írom a budapesti ifjusági egyesület ezen első kimutatását. Habár ezen egyesület még csak egy év óta áll fenn, mégis eléggé tapasztalhatjuk, azon áldásos hatást, melyet, úgy testvéreinkre, valamint az idegenekre is gyakorol. Esténként nagy számban keresik fel oly idegenek is, akik más alkalomra el se jönnének. Hogy ránk nézve mily áldásos ezen munka, azt felesleges elmondanom, mert hisz önmaguk tapasztalhatták mindazon testvéreink, kik ezen áldást keresve, részt szoktak venni az ifjusági előadásokon.

Mi fiatalok nagy örömmel vettük ezen egyesület megalapítását, tudva, hogy ezáltal alkalmunk nyílik sokkal többet tenni az Ur országa érdekében, mint eddig tehattünk. Mert hisz az adventista egyesületek főcélja az Ur nevének di-

csőitése s az ő akaratának és igazságának hirdetése. S minthogy az ifjusági egyesület vezetésének és fenntartásának komoly munkája reánk, fiatalokra hárul, már elég korán megtanulhatunk komolyan munkálkodni az Ur országa érdekében.

Oh boldogok lehetünk, hogy bennünket Isten ily fiatalon vont magához, mert így még egy egész élet van előttünk s ha tiszta szívből akarjuk, sokat fáradozhatunk veszendő lelkeknek megmentésén!

Budapesten havonta kétszer rendezünk ifjusági estélyt. Ezek közül az egyik ünnepély a másik pedig egyszerű ülés. Rendezni szoktunk missio, egészségügyi, irodalmi, zene, technikai s végül olyan estélyeket, amelyeken a benyújtott bibliai kérdésekre nyilvánosan feleltünk.

Természetes, hogy ezen estélyeket a legnagyobb örömmel várjuk, mert hisz minékünk, kik az Ur gyermekeinek mondjuk magunkat, az szerez örömet, ha szórakozásunk is az Ur dicsőségére történik. Oh, hogyha testvéreinkkel egy ilyen kellemes estét vílíthetünk el, érezzük, hogy az Ur is köztünk van.

Legutóbbi ünnepélyünket az afrikai missio javára tartottuk. Röviden közöljük programjait. Bevezetésül az ifjusági énekkar énekelte a „Táníts Uram törvényed újra“ kezdésű éneklet. Imá után egy negy éves kis fiúcska szavalta el az „Isten a szeretet“ kezdésű kis verset. Az ezt követő zenei mű után egy rövid előadás következett a szentföld múltja jelene és jövőjéről. Ez a érdekes előadást egy nagyon szép népszólamu ének követte. Majd szótlanul következett és ünnepélyünk első részt három kis gyermek fejezte be, kik hegedűn „Tudod e hány csillag ragyog“ és még egy kisebb dalt adtak elő. Öt percz szünet után a gyermekkar nyitotta

meg estélyünk másik felét. Elénekeltek a „Tejjel mézzel dus hazát.“ kezdetű éneket. Ezután vetített képekben keleti tájakat mutattak be. Majd újra zene szám következett s végül, minthogy az ünnepélyt az afrikai missio javára rendeztük, a gyermekek gyűjtést rendeztek a kis fekete gyermekek részére. Ezt megelőzőleg azonban kis párbeszédet adtak elő. A párbeszéd végén a felnőtteket is felszólították a következő szavakkal:

Mi még kis gyermekek vagyunk
És így nem sokat adhatunk!
Mi adjuk a krajcárokat
S ti hozzá a forintokat.

Ezután sorba jártak és annyit gyűjtönek össze, hogy a kiadások fedezése után szép összeget küldhettünk Afrikába. Egy négyzólamu ének eléneklése után, melyet az énekkar kísért, hálaadó imával fejeztük be ezen áldásos estélyt, melyen ifjak és öregek egyaránt örülünk az Urban, hogy azon lelkekért is tehetünk valamit, akik Afrikában még a sötétségben vannak és nem tudják, hogy valaki annyira szerette őket, hogy meghalt értük és hogy az a valaki Krisztus volt.

Láthajátok tehát kedves testvérek, hogy az ifjusági egyesület igen fontos és hasznos tevékenység. Adja is az Ur hogy Magyarországon minden olyan helyen, ahol gyülekezet van, ifjusági egyesület se hiányozzék. (Prédikátor 12, 1—3.)

Engel Rende,
jegyző.

* *

A kassai ifjusági ünnepély.

A kassai ifjusági egyesület által a legutóbbi alkalommal rendezett fenséges missioestély által visszhangra talált azon bibliai figyelmeztetés: „És emlékezzél meg a te Teremtődről a te ifjuságodnak idejében . . .“ Préd. 12, 3.

A mi célunk sem más, mint az ifjúságot a szentírás tanulmányozása és az Ur munkáját végző nagy emberek életrajzának ismertetése által a nagy mester követésére buzdítani és figyelmét a csábító világtól elvonni. Továbbá, hogy a már meglévő képességeiket odafejlesszük, hogy alkalmasak legyenek az Ur munkájának végzésére, Isten országának a szívekben való terjesztésére. Műveljük a zenét is, hogy így szívüket fogékonyá tegyük nemesebb eszméknek befogadására. Másrészt pedig azért is, mivel gyakran tapasztalhattuk, hogy a szép zene meghallgatására oly közönség is eljön, amely máskülönben nem lenne hajlandó Isten szavának meghallgatására.

Az ünnepélyes alkalomra a szép előadási terem fenyőgalyakkal volt feldíszítve, a szónoki emelvény két oldalán pedig két szép zöld nálmafa állott. 5 órakor már egyetlen ülőhely sem volt üresen. A műsor tartalmas és jól összeállított volt. Karének, solo, zeneszámok és szavatok tartották ébren a hallgatók érdeklődését. Nagy örömet szerzett a 8 gyermek által előadott, a pogány missio fontosságára figyelmeztető párbeszéd. Az összes gyermekek zászlót tartottak kezükben, a legkisebbik pedig egy gyűjtőperselyt, amely sikerülten ábrázolt egy afrikai négerkunyhot, a háttérben trópusi fákkal, az előtérben pedig egy segélyt kérő négerrel. Ezt egy eredményes gyűjtés követte. A missioterület előljárója Kessel testvér is intézett hozzánk néhány buzdító szavat, ami észrevehető hatással volt a hallgatókra.

A legtöbb jelenvolt szívében azon vágyál hagyta el a termet, hogy vajha mihamarabb megisméltődhetne egy hasonló ünnepély. Hisszük, hogy az Urnak a végidőben egy szolgálatkész ifjuságra van szüksége, mert szavai a

követzőkép szólnak hozzánk. „Irtam néktek atyák, mert megismertétek azt, aki kezdettől fogva van. Irtam néktek ifjak, mert erősek vagytok és az Isten igéje megmarad bennetek és meggyőztétek a gonoszt. Ne szeressétek a világot, sem azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az atya szeretete.“ Ján. 2. 14. 5.

Végh Rezső, Kassa.

A könyváros

A könyvárosok kézikönyve.

Ti nagyon lassuak vagytok kedves testvéreim munkátokban és nagyon szűkeblük terveitekben. Nem birtok a munkához méltó taktikával és kitartással. Rövid időre szóló előfizetéseket fogadtok el, anélkül, hogy igyekeznétek hosszabb időre szólókat szerezni. A könyvárosok ne menjenek gondatlanul és egykedvűen munkájukra. Érezzék, hogy Isten munkatársai és a lelkek iránti szeretet készítse őket arra, hogy igyekezzenek mindenkit felvilágosítani az igazságról. Előrelátás és kegyelem, eszköz és cél szoros összeköttetésben vannak egymással. Ha a munkások megteszik azt, ami tőlük telik, akkor Isten megcselekszi azt, ami erejüket felülmúlja. Ám senkinek sem szabad hinni, hogy függetlenül és saját igyekezete által fog eredményt elérni. Istenbe vetett erős bizalommal egyesített munkásságra van szükség.

* *
*

Világi könyvek.

Napjainkban dicsőítik és magasztalják az a jast. Szentátio hajhászásra vágyakoznak. Az ország el van árasztva értéknélküli irodalommal, melyet egyedül a pénzszerzés céljából irtak, míg ellen-

ben a valóban értékes könyveket nem veszik és nem olvassák. Azok, kik ilyen művek terjesztésével foglalkoznak, a legbecsesebb alkalmakat szalasztják el, midőn, mint Isten munkásai, a jó cselekedeteket taníthatnák. Komoly fáradságba kerül, hogy az emberek figyelmét oly művekre tereljük, melyeknek a biblia képezi alapját. De még nehezebb feladat istenfélő és lelkiismeretes férfiakat találni, kik ezen nagyértékű műveket oly célból terjesztenék, hogy általa a világosságot és Istennek igaz ismeretét az emberiség közkincsévé tegyék.

A szívem fáj, ha látom, hogy olyanok is, kik azt vallják, hogy az Üdvözítő eljövételére várnak, idejüket és képességüket oly könyvek terjesztésére fordítják, melyek a jelenkor különösebb igazságaiból semmit sem tartalmaznak, — történelmi, biographiai vagy emberi theoriákat tartalmazó művekre. Ezen könyvek a világon mindenütt kaphatók, de hogy foglalkozhatnak Krisztus követői ily alantas munkával, midőn tapasztalhatjuk, hogy Isten igazságnak iránt mily kiáltó szükség van. Ily műveknek terjesztése nem a mi feladatunk. Sok ezren vannak, kik ezt megtehetik, kik még nem jutottak jobb meggyőződéshez. Néinkünk egy határozott feladatunk van és mellékutakon nem járhatunk. Sem embereket, sem pedig anyagiakat nem használhatunk oly célra, hogy általuk oly könyveket terjesszünk, melyek a jelenkori igazságokat nem tartalmazzák.

*

A világ oly könyvekkel van elárasztva, melyeket inkább megsemmisíteni, mint terjeszteni kellene. Jobb volna, ha oly könyveket, melyek indiánus, vagy egyéb rablómeséket tartalmaznak és amelyeket egyedül pénzszerzés céljából adtak ki, sohasem olvasnánk. Valami ördögi varázs van ezekben a könyvekben. Az aljas

rabló históriák oly hatással vannak a fiatal lélekre, hogy roppant varázserővel ébresztik fel benne azon vágyat, hogy hasonló cselekedetek által ő is magára vonja a világ figyelmét. Van nagyon sok olynemű történelmi munka is, melynek hatása szintén nem jobb. Az iszonyatos borzalmak, a kicsapongó eljárások, melyeket ezen iratokban találhatunk sok kedélyre kovásmódra hatnak és hasonló eljárások iránti vágyat ébresztenek bennük. Oly művek, melyek emberi lényeknek ördögi eljárásait festik le, gonosz cselekedetek terjesztését mozdítják elő. Betöréseknek és egyéb aljasságoknak részleteit nem szükséges ismételtén átélnünk s a jelenkori igazságokban hívők közül senki se járuljon hozzá emléküik megőrkítéséhez.

Szerelmi históriák és pikáns, izgató elbeszélések képezik a tartalmát eme könyvek másik osztályának, melyek átokul szolgálnak minden olvasóra nézve. A szerző némelykor megőrizheti nemesebb erkölcsi színvonalát és egész művébe vallásos érzelmeket szőhet, ám végül mégsem más, mint Sátán, ki, hogy csábításai és félrevezetései jobban sikerüljenek angyalruhát öltött magára. A szellem rendesen azután hajol, amivel hosszabb időn át táplálkozott Rossz és izgató iratok olvasói rendesen alkalmatlanok kötelezettségeik betöltésére. Természetellenes életet folytatnak, nem vágnak hasznosabb foglalatosságra, nem kutatják az irást, hogy mennyei mannával táplálkoznának. Az értelem elgyengül, erejét veszti és nem képes feladatainak nagyságát átgondolni.

Bizonyos vagyok, hogy az ifjuság tisztátalan olvasmányok által a legnagyobb veszélynek van kitéve. Sátán megigézi ugy az ifjuságot, mint az érettebb korukat is, hogy értéknélküli históriáktól el legyenek ragadtatva. Ha ezen

könyveknek nagy részét meg lehetne semmisíteni, oly csapás szűnne meg, mely a szellemet gyengíti és a kedélyt megrontja. Senki sem áll oly szilárdan ezen alapelveken, hogy eme kísértésekkel szemben elég erősnek érezze magát. Minden ilyen haszontalan olvasmánytól teljesen és határozottan tartózkodjunk.

Nem engedi az Ur, hogy oly dolgok nyomtatásával, vagy árusításával, foglalkozzunk, melyek sok lélek megrontásának az okai. Az igazságban hívők közül senki, még gondolatban se foglalkozzék azzal, hogy általuk pénzt keressen. Az Ur az ily módon gyűjtött anyagiakra nem küld áldást; többet fog elszórni, mint amennyit összegyűjtenek.

* *

Nyomtatványainak terjesztése és ára.

Sok dolog nem részesül könyvtárakaink által a kívánt figyelemben, Felelősségteljes állású férfiaknak kötelessége lenne terveket kidolgozni arra nézve, hogy mi módon, lehetne könyveinket elhelyezni, nehogy azok a padlón heverjenek, azon módon ahogy a nyomdából meghozták őket. Népünk nem tart a korral és nem követi azon utat, melyet Isten előrelátása nyitott meg részükre.

Nyomtatványaink közül nagyon sokat oly olcsón árusítanak, hogy jövedelmük nem elég a kiadóhivatal fenntartására és oly alap képzésére, mely biztosítaná a munka továbbfolyását. Sokaknak fogalma sincs, hogy mily kiadásokkal jár naponként az ily intézmény fenntartása és hogy mily könnyen járhat veszteséggel. Ugy látszik, mintha nem kellene sok fáradság és munka az ilyen dolgokhoz és azért azt kívánják, hogy a nyomtatványokat oly olcsón árusítsuk, hogy belőle az intézménynek

semmi haszna se legyen. Miután pedig az árakat a végtetekig lenyomták, csak kevés érdeklődést tanúsítanak a könyvek eladása iránt. Ha céljukat elérték, leteszik a terhet, ahelyett, hogy szorgalmasan árusítanák a könyveket, egyrészt az igazság terjesztése érdekében, másrészt pedig, hogy elégséges anyagiakkal rendelkezék a kiadóhivatal új dolgozatok kiadására.

A prédikátorok nagyon elhanyagolták kötelességeiket, amennyiben a gyülekezetben, melynek kebelében működtek, nem keltettek elégséges érdeklődést ezen ügy iránt. Ha már egyszer leszállították az árakat, nagyon nehéz azokat ismét a mű értékének arányában felemelni mert közönséges emberek ezt egyszerű spekulációnak tartják és feledik, hogy ebből senkinek sincs személyes haszna s hogy Isten eszközeinek nem szabad anyagiakban szükkölni. Érdeklődés hiányában oly könyvek, melyeknek szelvében hosszában el kellene terjedve lenni, felhalmozva hevernek raktárainkban.

Kiadóhivatali közlemény.

Ezennel tudatjuk lapunk összes olvasóival, hogy a szerkesztőséget és kiadóhivatalt május hó elsején V. kerület Katona József-utca 28. szám alá helyezük át. Kérjük, hogy az összes pénzküldeményeiket és egyéb írásbeli közleményeket május elsejétől oda címezzék.

Kérjük továbbá az összes könyvárusokat és egyéb megrendelőket, hogy a hurcolkodásra való tekintettel megrendeléseiket legkésőbb április 28-ig szüveskedjenek elintézni. Április 28-tól május 4-ig pedig csak a legszükebbeket szüveskedjenek megküldetni.

A kiadóhivatal.

Az 1913. március havi könyvárusítási jelentés.

Területek	Dolgozott napok: órák		Rendelések sz. k. f.		Elszállítva sz. k. f.		Eladott könyvek sz. k. f.		Brosurák sz. k. f.		Folyóiratok sz. k. f.		Össz. elad. K f.									
	Duna-Unió.	170	1246	12	14	50	3	6	00	142	294	80	823	05	2887	346	46	1470	31			
Középmagyar egyesület	6	12										5	68									
9 állandó könyvtáros	57	319					1	2	00	240	08	851		99	08					341	16	
2 alkalmi "	14	73					13	44	60	119	04	143		17	16					180	80	
Északmagyar miss. terület																						
3 állandó könyvtáros	13	85										42	16	173	20	72				62	88	
3 alkalmi "	8	32					20	40	00	70	00									110	00	
Nyugatmagyar miss. terület																						
1 állandó könyvtáros																						
2 alkalmi "																						
Adriai misszióterület																						
Könyvtáros (vezető)																						
Erdélyi egyesület.																						
6 áll. könyvtáros	83	505					39	112	80	159	68	306		159	04					431	52	
6 alkalmi "	79	454										1107		199	53					199	53	
Tisza-Száva miss. terület																						
5 állandó könyvtáros	79	378					16	36	40	248	72	705		65	02					350	14	
8 alkalmi "	86	488					3	4	50	458	93									463	43	
Reményfalvi misszióterület																						
19 Könyvtáros	347	1431										500		2108	250					750		
Összesen :	942	5023	12	14	50	3	6	00	234	535	10	2643	81	8280	1145	24	4330	15				

Adakozás.

A következő adományok érkeztek be hozzánk missziócélra: A békéscsabai gyülekezetnek egy régi, de hűséges barátkozója adott 10 koronát a magyar missió alap javára. Motyovszky Mátyásné Alberti Irsáról ugyanezen célra szintén 10 koronát. Bogártelkéről az erdélyi munka elősegítésére 5, az afrikai missio céljaira pedig 7 koronát. Ugyancsak az afrikai missio céljaira adományozott a budapesti ifjusági egyesület is 13 K. 56 fillért.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapesten.

Szerkesztőségi bizottság:

Huenergardt J. J., Zeiner A., Kessel Fr.
Felelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára:

„Utolsó Üzenet“ és bibliai leckékkel:
Egész évre K 3.—
Amerikába S —,80
(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, V., Katona József-u. 28., I. em.
címrre küldendők.